

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Slavonskom Brodu
Trg pobjede 13
35000 Slavonski Brod

Poslovni broj: P-735/2023-22

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski sud u Slavonskom Brodu po sucu Marini Vučetić, u pravnoj stvari tužitelja Božidara Kraljevića, OIB: 25704974755 iz Slavonskog Broda, Tome Bakača 2, zastupanog po punomoćniku Josipu Bitunjcu, odvjetniku iz Slavonskog Broda protiv tuženika Privredne banke Zagreb d.d. Zagreb, Radnička cesta 50, zastupanog po odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Leko i partneri iz Zagreba, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon održane glavne i javne rasprave 17. ožujka 2026. u nazočnosti zamjenice punomoćnika tužitelja Amalije Bratek, odvjetničke vježbenice i zamjenika punomoćnika tuženika Ivana Stankovića, odvjetničkog vježbenika i rasprave održane 23. travnja 2026. na kojoj je objavljena odluka, istog dana

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Privrednoj banci Zagreb d.d. sa sjedištem u Zagrebu, Radnička cesta 50, da tužitelju Božidaru Kraljeviću iz Slavonskog Broda, Tome Bakača 2, na ime stjecanja bez osnove isplati iznos od 4.118,66 eura (slovima: četiri tisuće stoosamnaest eura i šezdesetšest centi) zajedno sa zateznim kamatama koje teku od dana dospijeća pojedinih mjesečnih iznosa do 31.12.2007. po stopi zateznih kamata koja je određena uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, tekućom za razdoblje od 1. siječnja 2008. do 31. srpnja 2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB, a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope za stanje kredita odobrenih za

razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, a od 1. siječnja 2023. sa zateznom kamatom po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koje je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 postotnih poena, do 29. prosinca 2023. a od 30. prosinca 2023. po stopi zateznih kamata koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za 3 postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana, i to kako slijedi:

- na iznos od 1,40 eura od 01.03.2008. pa do isplate;
- na iznos od 5,43 eura od 01.04.2008. pa do isplate;
- na iznos od 19,26 eura od 01.11.2008. pa do isplate;
- na iznos od 4,90 eura od 01.12.2008. pa do isplate;
- na iznos od 20,22 eura od 01.01.2009. pa do isplate;
- na iznos od 22,56 eura od 01.02.2009. pa do isplate;
- na iznos od 23,59 eura od 01.03.2009. pa do isplate;
- na iznos od 20,36 eura od 01.04.2009. pa do isplate;
- na iznos od 20,88 eura od 01.05.2009. pa do isplate;
- na iznos od 16,37 eura od 01.06.2009. pa do isplate;
- na iznos od 13,08 eura od 01.07.2009. pa do isplate;
- na iznos od 13,89 eura od 01.08.2009. pa do isplate;
- na iznos od 15,95 eura od 01.09.2009. pa do isplate;
- na iznos od 15,72 eura od 01.10.2009. pa do isplate;
- na iznos od 13,75 eura od 01.11.2009. pa do isplate;
- na iznos od 17,44 eura od 01.12.2009. pa do isplate;
- na iznos od 20,13 eura od 01.01.2010. pa do isplate;
- na iznos od 24,46 eura od 01.02.2010. pa do isplate;
- na iznos od 23,34 eura od 01.03.2010. pa do isplate;
- na iznos od 28,93 eura od 01.04.2010. pa do isplate;
- na iznos od 27,71 eura od 01.05.2010. pa do isplate;
- na iznos od 30,26 eura od 01.06.2010. pa do isplate;
- na iznos od 47,19 eura od 01.07.2010. pa do isplate;
- na iznos od 43,57 eura od 01.08.2010. pa do isplate;
- na iznos od 53,33 eura od 01.09.2010. pa do isplate;
- na iznos od 50,19 eura od 01.10.2010. pa do isplate;
- na iznos od 43,55 eura od 01.11.2010. pa do isplate;
- na iznos od 56,39 eura od 01.12.2010. pa do isplate;
- na iznos od 72,39 eura od 01.01.2011. pa do isplate;
- na iznos od 61,36 eura od 01.02.2011. pa do isplate;
- na iznos od 65,37 eura od 01.03.2011. pa do isplate;
- na iznos od 59,99 eura od 01.04.2011. pa do isplate;
- na iznos od 60,80 eura od 01.05.2011. pa do isplate;
- na iznos od 82,18 eura od 01.06.2011. pa do isplate;
- na iznos od 83,62 eura od 01.07.2011. pa do isplate;
- na iznos od 102,07 eura od 01.08.2011. pa do isplate;

- na iznos od 93,12 eura od 01.09.2011. pa do isplate;
- na iznos od 83,26 eura od 01.10.2011. pa do isplate;
- na iznos od 82,03 eura od 01.11.2011. pa do isplate;
- na iznos od 81,15 eura od 01.12.2011. pa do isplate;
- na iznos od 85,49 eura od 01.01.2012. pa do isplate;
- na iznos od 90,04 eura od 01.02.2012. pa do isplate;
- na iznos od 90,39 eura od 01.03.2012. pa do isplate;
- na iznos od 87,33 eura od 01.04.2012. pa do isplate;
- na iznos od 88,84 eura od 01.05.2012. pa do isplate;
- na iznos od 90,27 eura od 01.06.2012. pa do isplate;
- na iznos od 88,01 eura od 01.07.2012. pa do isplate;
- na iznos od 88,77 eura od 01.08.2012. pa do isplate;
- na iznos od 87,49 eura od 01.09.2012. pa do isplate;
- na iznos od 84,24 eura od 01.10.2012. pa do isplate;
- na iznos od 87,67 eura od 01.11.2012. pa do isplate;
- na iznos od 89,56 eura od 01.12.2012. pa do isplate;
- na iznos od 88,90 eura od 01.01.2013. pa do isplate;
- na iznos od 81,56 eura od 01.02.2013. pa do isplate;
- na iznos od 87,82 eura od 01.03.2013. pa do isplate;
- na iznos od 88,12 eura od 01.04.2013. pa do isplate;
- na iznos od 85,49 eura od 01.05.2013. pa do isplate;
- na iznos od 78,49 eura od 01.06.2013. pa do isplate;
- na iznos od 78,30 eura od 01.07.2013. pa do isplate;
- na iznos od 79,81 eura od 01.08.2013. pa do isplate;
- na iznos od 82,64 eura od 01.09.2013. pa do isplate;
- na iznos od 86,97 eura od 01.10.2013. pa do isplate;
- na iznos od 84,74 eura od 01.11.2013. pa do isplate;
- na iznos od 86,02 eura od 01.12.2013. pa do isplate;
- na iznos od 430,21 eura od 06.12.2013. pa do isplate;

II. Odbija se tužitelj Brožidar Kraljević iz Slavonskog Broda, Tome Bakača 2, u dijelu tužbenog zahtjeva koji glasi:

"Nalaže se tuženiku Privrednoj banci Zagreb d.d. sa sjedištem u Zagrebu, Radnička cesta 50, da tužitelju Božidaru Kraljević iz Slavonskog Broda, Tome Bakača 2, na ime stjecanja bez osnove isplati iznos od 1.626,76 eura zajedno sa zateznim kamatama koje od dana dospijeca pojedinih mjesečnih iznosa sve do 31. srpnja 2015. teku po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a zatim od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena te od 1. siječnja 2023. do isplate po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena i to kako slijedi:

- na iznos od 7,43 eura od 01.09.2007. pa do isplate;

- na iznos od 7,30 eura od 01.10.2007. pa do isplate;
- na iznos od 7,29 eura od 01.11.2007. pa do isplate;
- na iznos od 7,39 eura od 01.12.2007. pa do isplate;
- na iznos od 7,34 eura od 01.01.2008. pa do isplate;
- na iznos od 7,46 eura od 01.02.2008. pa do isplate;
- na iznos od 17,29 eura od 01.03.2008. pa do isplate;
- na iznos od 17,59 eura od 01.04.2008. pa do isplate;
- na iznos od 17,09 eura od 01.05.2008. pa do isplate;
- na iznos od 16,98 eura od 01.06.2008. pa do isplate;
- na iznos od 17,15 eura od 01.07.2008. pa do isplate;
- na iznos od 16,83 eura od 01.08.2008. pa do isplate;
- na iznos od 16,84 eura od 01.09.2008. pa do isplate;
- na iznos od 17,03 eura od 01.10.2008. pa do isplate;
- na iznos od 18,61 eura od 01.11.2008. pa do isplate;
- na iznos od 17,54 eura od 01.12.2008. pa do isplate;
- na iznos od 18,68 eura od 01.01.2009. pa do isplate;
- na iznos od 18,85 eura od 01.02.2009. pa do isplate;
- na iznos od 18,93 eura od 01.03.2009. pa do isplate;
- na iznos od 18,69 eura od 01.04.2009. pa do isplate;
- na iznos od 18,73 eura od 01.05.2009. pa do isplate;
- na iznos od 18,42 eura od 01.06.2009. pa do isplate;
- na iznos od 18,15 eura od 01.07.2009. pa do isplate;
- na iznos od 18,21 eura od 01.08.2009. pa do isplate;
- na iznos od 18,36 eura od 01.09.2009. pa do isplate;
- na iznos od 18,35 eura od 01.10.2009. pa do isplate;
- na iznos od 18,20 eura od 01.11.2009. pa do isplate;
- na iznos od 18,47 eura od 01.12.2009. pa do isplate;
- na iznos od 18,67 eura od 01.01.2010. pa do isplate;
- na iznos od 18,99 eura od 01.02.2010. pa do isplate;
- na iznos od 18,91 eura od 01.03.2010. pa do isplate;
- na iznos od 19,33 eura od 01.04.2010. pa do isplate;
- na iznos od 19,23 eura od 01.05.2010. pa do isplate;
- na iznos od 19,42 eura od 01.06.2010. pa do isplate;
- na iznos od 20,68 eura od 01.07.2010. pa do isplate;
- na iznos od 20,41 eura od 01.08.2010. pa do isplate;
- na iznos od 21,13 eura od 01.09.2010. pa do isplate;
- na iznos od 20,90 eura od 01.10.2010. pa do isplate;
- na iznos od 20,41 eura od 01.11.2010. pa do isplate;
- na iznos od 21,36 eura od 01.12.2010. pa do isplate;
- na iznos od 22,54 eura od 01.01.2011. pa do isplate;
- na iznos od 21,73 eura od 01.02.2011. pa do isplate;
- na iznos od 22,02 eura od 01.03.2011. pa do isplate;
- na iznos od 21,63 eura od 01.04.2011. pa do isplate;
- na iznos od 21,69 eura od 01.05.2011. pa do isplate;
- na iznos od 23,27 eura od 01.06.2011. pa do isplate;
- na iznos od 23,38 eura od 01.07.2011. pa do isplate;
- na iznos od 24,74 eura od 01.08.2011. pa do isplate;
- na iznos od 24,08 eura od 01.09.2011. pa do isplate;
- na iznos od 23,35 eura od 01.10.2011. pa do isplate;
- na iznos od 23,26 eura od 01.11.2011. pa do isplate;

- na iznos od 23,19 eura od 01.12.2011. pa do isplate;
- na iznos od 23,52 eura od 01.01.2012. pa do isplate;
- na iznos od 23,85 eura od 01.02.2012. pa do isplate;
- na iznos od 23,88 eura od 01.03.2012. pa do isplate;
- na iznos od 23,65 eura od 01.04.2012. pa do isplate;
- na iznos od 23,76 eura od 01.05.2012. pa do isplate;
- na iznos od 23,87 eura od 01.06.2012. pa do isplate;
- na iznos od 23,70 eura od 01.07.2012. pa do isplate;
- na iznos od 23,76 eura od 01.08.2012. pa do isplate;
- na iznos od 23,66 eura od 01.09.2012. pa do isplate;
- na iznos od 23,42 eura od 01.10.2012. pa do isplate;
- na iznos od 23,68 eura od 01.11.2012. pa do isplate;
- na iznos od 23,82 eura od 01.12.2012. pa do isplate;
- na iznos od 23,77 eura od 01.01.2013. pa do isplate;
- na iznos od 23,22 eura od 01.02.2013. pa do isplate;
- na iznos od 23,69 eura od 01.03.2013. pa do isplate;
- na iznos od 23,71 eura od 01.04.2013. pa do isplate;
- na iznos od 23,52 eura od 01.05.2013. pa do isplate;
- na iznos od 23,00 eura od 01.06.2013. pa do isplate;
- na iznos od 22,98 eura od 01.07.2013. pa do isplate;
- na iznos od 23,09 eura od 01.08.2013. pa do isplate;
- na iznos od 23,30 eura od 01.09.2013. pa do isplate;
- na iznos od 23,63 eura od 01.10.2013. pa do isplate;
- na iznos od 23,46 eura od 01.11.2013. pa do isplate;
- na iznos od 23,55 eura od 01.12.2013. pa do isplate;
- na iznos od 107,75 eura od 06.12.2013. pa do isplate;

III. Nalaže se tuženiku Privrednoj banci Zagreb d.d. Zagreb, Radnička cesta 50, Zagreb, da tužitelju Božidaru Kraljević iz Slavenskog Broda, Tome Bakača 2, naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.275,00 eura sa zateznom kamatom koja teče od 23. travnja 2026. do isplate, po stopi zateznih kamata koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za 3 postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

IV. Odbija se tuženik Privredna banka Zagreb d.d. Zagreb, Radnička cesta 50, Zagreb, sa zahtjevom za naknadu troškova postupka u cijelosti.

r i j e š i o j e

Utvrđuje se da je tužitelj povukao tužbu dijelu koji glasi:

"Utvrđuje se da je ništetna i bez pravnog učinka odredba Ugovora o kreditu broj: 9012420916 sklopljenog između Privredna banka Zagreb d.d., i tužitelja Božidara Kraljević kao korisnika kredita dana 18.04.2007.g., koji Ugovor je solemniziran

(potvrđen) po javnom bilježniku Zorki Čavajda 18.04.2007. pod brojem OV-8147/2007., a koja u čl. 4. glasi:".... Korisnik kredita obvezuje se platiti Banci kamatu po kamatnoj stopi koja je promjenjiva sukladno odluci Banke o kreditiranju građana za kupnju motornih vozila i koja na dan sklapanja Ugovora iznosi 5,10% godišnje. Kamata se obračunava u CHF (mjesečno, dekurzivnom proporcionalnom metodom) sadržana je u anuitetima i dospijeva na naplatu zajedno s njima."

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio tužbu protiv tuženika radi utvrđenja ništetnosti i isplate.

1.1. U tužbi navodi da su 18. travnja 2007. tužitelj i tuženik sklopili Ugovor o kreditu broj: 9012420916, a koji je potvrđen kod javnog bilježnika Zorke Čavajda istog dana pod brojem OV- 8147/2007, a prema kojem je tuženik kao kreditor tužitelju kao korisniku kredita odobrio i stavio na raspolaganje kredit u kunskoj protuvrijednosti od 27.235,81 CHF, obračunato prema srednjem tečaju za CHF tečajne liste Banke važeće na dan korištenja kredita. Pored iznosa glavnice, tužitelj je sukladno čl. 4. navedenog Ugovora bio dužna tuženiku platiti kamatu po kamatnoj stopi koja je promjenjiva sukladno odluci banke o kreditiranju građana za kupnju motornih vozila i koja na dan sklapanja Ugovora iznosi 5,10% godišnje. Tuženik je tijekom otplate kredita slao obavijesti tužitelju kako svojim jednostranim odlukama mijenja kamatnu stopu, a niti u jednoj obavijesti o promjeni kamatne stope nije informirao tužitelja na koji je način mijenjao kamatnu stopu. Tuženik prilikom zaključenja Ugovora nije tužitelju pružio dovoljno informacija i obavijesti o rizicima vezanim uz zaključenje Ugovora o kreditu ugovaranjem valutne klauzule u CHF, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i interesima ugovornih strana. Navedeno protupravno postupanje tuženika prilikom sklapanja predmetnog Ugovora o kreditu ima za posljedicu ništetnost takve ugovorne odredbe. Pravomoćnom presudom Visokog trgovačkog RH suda br: PŽ-7129/13-4 od 13. lipnja 2014. u točki II. potvrđena je presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/12 od 4. srpnja 2013. u dijelu točke 1., 2., 3., 4., 5., 6. i 7. izreke kojom se utvrđuje da je, između ostalih i tuženik u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju - ugovorima o kreditima na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora nisu kao trgovci potrošače u cijelosti informirali o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnih Ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, pa su time tuženici postupali suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača, kao i Zakona o obveznim odnosima. Pravomoćnom presudom Visokog trgovačkog suda RH br. PŽ-6632/17 od 14. lipnja 2018. donesenu u postupku protiv ovdje tuženika kao 2/ tuženika, a po tužbi Potrošača- Hrvatskog saveza udruga za zaštitu potrošača, također je utvrđeno da je tuženik u potrošačkim Ugovorima o kreditima koristio nepoštenu ugovornu odredbu da je ugovorena valutna klauzula uz koju je vezana glavnica u CHF, a da prethodno banka kao trgovac nije potrošače u cijelosti informirala o svim bitnim parametrima potrebnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i interesima ugovornih

strana. Navedenim postupanjem tuženik je postupao suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača i Zakona o obveznim odnosima. Temeljem odredbi članka 138. a. Zakona o zaštiti potrošača (NN 79/07, 125/07 i 79/09), a sada članka 118. Zakona o zaštiti potrošača (NN 41/14, 110/15 i 14/19) Odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača obavezuje ostale sudove u postupku koji potrošač osobno pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika. Također je člankom 502.c. Zakona o parničnom postupku (NN53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14) propisano da se fizičke i pravne osobe mogu u posebnim parnicama za naknadu štete pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćen tužbeni zahtjev iz tužbe iz članka 502.a st.1. ZPP-a da su određenim postupanjem, uključujući i propuštanjem tuženika, povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štiti. U tom će slučaju biti vezan za ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba pozvati. Obzirom da je pravomoćnim presudama VTS-a utvrđena ništetnost ugovornih odredbi na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica u CHF za sve ugovore o potrošačkom kreditu koji su sklapani u razdoblju između 1. siječnja 2004. do 31. prosinca 2008. to je tuženik sukladno čl. 323. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08 i 125/11), sve to u vezi i s čl. 1111., čl. 1115. te čl. 1046. ZOO-a, dužan vratiti sve što je primio na temelju takvih odredbi Ugovora. Svako ugovaranje valutne klauzule odnosno vezivanjem glavnice iz Ugovora o kreditu za valutu švicarski franak koje su stvorile znatnu neravnotežu u pravima i obvezama stranaka na štetu potrošača su ništetne odredbe, a što ima za posljedicu stjecanje bez osnove na strani tuženika. Slijedom navedenog tužitelj potražuje od tuženika povrat svih iznosa koje je preplatio temeljem vezivanja glavnice kredita uz valutu švicarski franak (CHF) protivno pozitivnim pravnim propisima RH, po predmetnom kreditu, dakle po primijenjenoj valutnoj klauzuli. S obzirom na navedeno tužitelj predlaže da sud nakon provedenog postupka usvoji tužbeni zahtjev u cijelosti.

2. U odgovoru na tužbu tuženik se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu. Navodi da tužitelj zahtjev temelji na presudi Visokog trgovačkog suda broj PŽ-7129/13 i PŽ-6632/17. U odnosu na tako postavljeni tužbeni zahtjev tuženik ističe kako osporava osnov i visinu utuženog potraživanja. Prije svega, tuženik ističe kako je tužitelj cijelu svoju tužbu pogrešno koncipirao na način kao da je predmetni ugovor i dalje na snazi, iako je isti u cijelosti prestao isplatom kredita. Nastavno na navedeno, tuženik ističe kako sukladno odredbama ZZP, interes za podizanje tužbe iz odredbe čl. 131. ZZP 09 postoji samo ako i dok postoji povreda koju je potrebno otkloniti, odnosno potrebno je utvrditi da u trenutku donošenja odluke suda postoji povreda kolektivnih interesa potrošača koju je potrebno otkloniti. Kako povrede, u trenutku podizanja tužbe (više) nema, odluka suda ne može biti usmjerena u cilju utvrđenja i otklanjanja povrede koje nema te se tužba ukazuje u cijelosti promašenom, budući da postupanje tuženika (koje tužitelj neosnovano i nepravilno smatra protupravnim) više niti ne postoji, odnosno istoga nikada nije niti bilo. Valutna klauzula, dakle, osim što je izričito dopuštena i predviđena odredbama Zakona o obveznim odnosima, nije „nečija špekulacija“ već se radi o politici monetarne vlasti te uvjetovanosti valutnom strukturom štednih depozita velike većine hrvatskih štediša. U ugovoru o kreditu ne navodi se da se kredit otplaćuje u kunama niti je anuitet izražen u kunama. Naime u ugovoru jasno stoji da se kredit otplaćuje jednakim mjesečnim anuitetima plativo u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju CHF tečajne liste Banke važeće na dan plaćanja prema otplatnoj tablici koja je sastavni dio ugovora. Otplatna tablica uvezana je uz ugovor i čini njegov sastavni dio; u otplatnoj tablici, koja je izrađena sukladno Odluci HNB, sadržani su anuiteti izraženi isključivo u CHF. Dakle, kune nigdje i nikada nisu komunicirani klijentu,

nit i u prethodnim informacijama/izračunima, a ugovor i otplatna tablica ni u jednom svom dijelu ne navode iznos anuiteta u kunama kao obvezu tužitelja. Ugovaranjem valutne klauzule ugovorne strane nisu u nejednakom položaju budući da valutna klauzula djeluje isto prema svim sudionicima. Naime, smisao zakonske odredbe čl. 22. ZOO je da kroz cijelo vrijeme svog postojanja novčana tražbina bude zaštićena valutnom klauzulom, koja prestaje djelovati tek kada dužnik ispuni svoju obvezu, odnosno, s obzirom na ugovoreni način plaćanja uz primjenu zakonom predviđene i dopuštene valutne klauzule, primjenjuje se načelo monetarnog nominalizma propisanog odredbom čl. 21. ZOO. Tuženik, nadalje, ukazuje i na to kako je predmetni Ugovor o kreditu solemniziran od strane javnog bilježnika, te ima snagu ovršnog javnobilježničkog akta. Tuženik nadalje ističe kako tužitelj svakako pogrešno tumači citiranu presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske. Naime, sud nije utvrdio da je nezakonita odredba o promjenjivoj kamatnoj stopi, nego da je nepoštena odredba o pravu samo jedne ugovorne strane da svojom odlukom mijenja kamatnu stopu, čime bi po stavu suda bili povrijeđeni kolektivni interesi. Nadalje, u pogledu promjenjive kamatne stope u ugovorima o kreditu koji su bili predmetom konkretnog sudskog postupka, i sami su sudovi utvrdili da je riječ o zakonom dopuštenom načinu ugovaranja visine kamate, koji je uobičajen i prihvaćen od strane potrošača. Tužitelj zahtijeva da se Ugovor tretira kao da je sklopljen s fiksnim tečajem koji je vrijedio prema početnom otplatnom planu, što je u potpunosti neosnovano i u krajnjem slučaju protivno zakonu. Budući da niti jedna banka nije nudila kredite u CHF s fiksnom kamatnom stopom, neosnovano je sada tužitelju omogućiti položaj kao da su stranke sklopile kredit s fiksnom kamatnom stopom jer takav ugovor nije postojao. Na taj način se tuženiku gotovo nameće nemoguća činidba, a tužitelja se stavlja u povoljniji položaj od onog u kojem je bio u trenutku sklapanja samog ugovora o kreditu, što je potpuno protivno zakonu. Što se tiče „nezakonitosti“ kamatne stope, sukladno odredbama ZOO jedino ukoliko ugovorena visina kamatne stope prelazi zakonom dopuštenu visinu stope, ista se može smatrati „nezakonitom“. Ugovor o kreditu tuženika sadrži jasnu i razumljivu odredbu da je kamatna stopa promjenjiva sukladno odluci banke, a kriteriji za promjene sadržani su u općim uvjetima s kojima je klijent prethodno upoznat što proizlazi iz odredbe 12.8. ugovora. Sama činjenica da ugovor sadrži odredbu kojom je utvrđena kamatna stopa u vrijeme zaključenja ugovora, te da je ugovorena ovlast banke da prati kriterije promjenjivosti i sukladno njima, po potrebi, korigira kamatnu stopu, čini činidbu određenom odnosno odredivom. Također, iz Ugovora o kreditu proizlazi da je tuženik upoznat s mogućim promjenama iznosa anuiteta u kunama nastalog uslijed promjene tečaja CHF, te da ga je Banka informirala o posljedicama i svim eventualnim rizicima promjene tečaja CHF. Napokon, tužitelj je izričito pristao na klauzulu o promjeni kamatne stope, a koje se promjene nisu događale jednostrano i proizvoljno, već primjenom točno određenih kriterija predviđenih metodologijom tuženika, pri čemu je tuženik kod svake promjene kamatne stope uredno tužitelju slao o tome obavijest i pripadajući otplatni plan. Uzevši u obzir sve prethodno izneseno, tuženik zaključuje kako tužitelj svoju tužbu temelji na pogrešnom tumačenju presude presude VTS PŽ-7129/13, zbog toga što tužitelj pogrešno tumači da se i na konkretni kredit ista primjenjuje, te nadalje očito pogrešno tumači da je ništetna svaka ugovorna odredba o promjenjivoj kamatnoj stopi, te da je svaka takva ugovorna odredba nepoštena. Naime, osim što navedeno nije točno, isto ne proizlazi iz sporne presude a niti proizlazi iz odredbi ZZP te Direktive EU 93/13 prema kojoj klauzula o jednostranom mijenjanju kamatne stope nije iznimno nepoštena upravo glede osoba koje pružaju financijske usluge – dakle banaka – pridržavaju li one sebi pravo da u opravdanim slučajevima mijenjaju bilo aktivnu bilo pasivnu kamatnu stopu ili visinu

drugih troškova, a da prethodno ne raskinu konkretan ugovor, ako je osoba koja pruža spomenute usluge obvezna o tome bez odgađanja obavijestiti drugu ugovornu stranu. Završno, tuženik ističe i prigovor zastare. Slijedom iznesenog svakako proizlazi da je tužba neutemeljena te da se tužitelj pogrešno poziva na odredbe ZOO-a, kao i da je tuženik postupao u cijelosti sukladno ugovoru i preuzetim obvezama, te tuženik predlaže tužbu i tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovane u cijelosti uz naknadu parničnog troška tuženiku.

3. Konačan tužbeni zahtjev je tužitelj postavio podneskom od 13.siječnja 2025. u kojem je naveo da na predlaže da sud obveže tuženika na isplatu ukupno iznosa od 5.745,42 eura radi pretplate i po valutnoj klauzuli i radi promjenjive kamatne stope. Tužitelj nije ostao kod dijela tužbenog zahtjeva radi utvrđenja ništetnosti čl. 4. Ugovora o promjenjivoj kamatnoj stopi i smatra se da je povukao taj dio tužbe, tuženik se nije protivio pa je sud odlučio kao pod točk. 1. izreke rješenja na temelju 193. st. 2. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022, 155/2023, 146/2025).

4. Tužitelj podneskom od 13. siječnja 2025. nije izvršio preinaku tužbe nego samo uređenje u skladu sa nalazom i mišljenjem vještaka.

5. U provedenom dokaznom postupku sud je izvršio uvid u Ugovor o kreditu od 18. travnja 2007. iz kojeg je vidljivo da je isti zaključen između tužitelja kao korisnika kredita i tuženika kao kreditora za iznos od 27.235,81 CHF u kunsnoj protuvrijednosti radi kupnje vozila sa promjenjivom kamatnom stopom (str. 6 do 10 spisa). Uvidom u otplatnu tablicu je vidljivo da je bila predviđena tijekom otplate kredita ista rata (str. 12 do 13 spisa). Saslušan je tužitelj kao stranka u svrhu dokazivanja i provedeno je financijsko vještačenje po vještaku Mirna Tot Nužda.

5.1. Iz iskaza tužitelja utvrđeno je da je zaključio Ugovor o kreditu s tuženikom 18. travnja 2007. na iznos od 27.235,81 CHF i to za kupnju vozila Honda Acord. Taj automobil je korišten samo za obiteljske potrebe, nije korišten za poslovne potrebe. Nije korišten za potrebe obrta, poslovnih udjela. Sam je vraćao rate kredita. Ne sjeća se točno gdje je sklopio Ugovor o kreditu, išao je u Autokuću Opel u Zagrebu, detalje u vezi samog potpisa ugovora zbog proteka vremena ne zna, ne može se sjetiti. Podigao je kredit u CHF jer mu je bila najpovoljnija rata koju je mogao podnijeti. Prije toga je podigao kredit u CHF za kupnju stana, to je bilo oko 6 mjeseci prije nego je zaključio ovaj Ugovor o kreditu. Kredit za automobil je otplaćen. Nije bio u konverziji. Nije tijekom školovanja imao ekonomske predmete. Nije mu ništa bilo nejasno, bilo mu je najvažnije da može podnijeti ratu kredita s obzirom na plaću. Kada su se počele povećavati rate kredita, otišao je u banku, rečeno mu je da je to to i da mora plaćati rate kredita. Nije mogao utjecati na odredbe Ugovora, jedino na što je mogao utjecati to je iznos i vrijeme otplate kredita. Pogledao je Ugovor o kreditu prije potpisivanja. Što se tiče promjenjive kamatne stope, zna što to znači, da se može mijenjati. Poznato mu je da je kredit u CHF, a da rate plaća u kunama.

5.2. U nalazu i mišljenju vještak Mirna Tot Nužda navela je da je između kreditora (tuženik) i korisnika kredita (tužitelj) sklopljen Ugovor o kreditu 18. travnja 2007. u iznosu od 27.235,81 CHF, ugovorena kamatna stopa iznosi 5,10% godišnje. Banka je u tijeku otplate kredita mijenjala visinu ugovorene kamatne stope tako da je kamatna stopa od 1.8.2007. do 31.01.2008. bila 6,10%, a od 1. veljače 2008. do 5. prosinca 2013. kamatna stopa je bila 7,45%. U razdoblju obračuna za koje je provedeno vještačenje, utvrđeno je da se do 4. anuiteta na kredit obračunavala kamatna stopa 5,10% koja je i ugovorena. Od 4. anuiteta obračunavala se kamatna stopa viša od ugovorene. Temeljem izračuna utvrđena je razlika između iznosa

redovnih kamata obračunatih prema naknadnim odlukama banke o promjeni kamatnih stopa i iznosa redovnih kamata obračunatih po osnovnom ugovoru o kreditu u iznosu od 1.626,76 eura. Više je plaćeno zbog promjene kamatne stope 1.626,76 eura. Za vrijeme otplate kredita izračunom vještačenja nisu utvrđeni iznosi manje plaćenog po osnovi promjene kamatne stope jer je za vrijeme ukupne otplate kredita primijenjena kamatna stopa bila jednaka ili viša od ugovorene. Razlika plaćenog zbog primjene „valutne klauzule“, odnosno zbog promjene tečaja iznosi 4.061,80 eura. Više je plaćeno zbog promjene tečaja 4.118,66 eura, a manje je plaćeno zbog promjene tečaja 56,86 eura. Ukupan iznos više plaćenog po osnovi promjene kamatne stope i valutne klauzule iznosi 5.745,42 eura (1.626,76 eura + 4.118,66 eura).

5.3. Na nalaz i mišljenje prigovore je istaknuo samo tuženik, a kojima nije osporio matematički izračun vještaka, već su prigovori isključivo pravne naravi usmjereni na sam zadatak vještaku zbog čega je ovaj sud smatrao da nalaz i mišljenje vještaka nije potrebno nadopunjavati. Po ocjeni ovog suda nalaz i mišljenje vještaka je stručan, obrazložen i nepristran i sud ga je u cijelosti i prihvatio.

6. Na temelju tako provedenog dokaznog postupka sud je odlučio kao u izreci presude.

7. Tijekom postupka je utvrđeno kao nesporno da:

- su tužitelj kako korisnik kredita i tuženik kao kreditor 18. travnja 2007. zaključili Ugovor o kreditu u iznosu od 27.235,81 CHF u kunsnoj protuvrijednosti sa promjenjivom kamatnom stopom,

- je kredit iskorišten za kupnju osobnog automobila,

- je kredit otplaćen,

- kredit nije bio u konverziji,

- je više plaćeno zbog promjene kamatne stope 1.626,76 eura što je utvrđeno kao nesporno iz nalaza i mišljenja vještaka

- je više plaćeno zbog promjene tečaja 4.118,66 eura, što je utvrđeno kao nesporno iz nalaza i mišljenja financijskog vještaka,

- je tužitelj potrošač jer je osobni automobil kupio za osobne potrebe, a ne za poslovne potrebe što je utvrđeno kao nesporno iz njegovog iskaza kojem je sud u cijelosti poklonio vjeru jer je iskaz istog logičan i uvjerljiv,

- je pred Trgovačkim sudom u Zagrebu u spisu predmeta P-1401/2012 vođen kolektivni spor protiv banaka, među njima i protiv ovdje tuženika radi zaštite kolektivnih interesa i prava potrošača. U navedenom predmetu je 4. srpnja 2013. donesena presuda koja je potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-7129/13-4 od 13. lipnja 2014., te broj PŽ-6632/2017-10 od 14. lipnja 2018., koje su potvrđene odlukama Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Revt- 249/14-2 od 9. travnja 2015. i Rev-2221/18 od 3. rujna 2019.

- je navedenom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu, potvrđenom presudom VTSRH i VSRH utvrđeno da su banke, a među njima i tuženik iz predmetne parnice, u razdoblju od 10. rujna 2003. pa do 31. prosinca 2008., povrijedile kolektivne interese i prava potrošača – korisnika kredita, zaključujući ugovore o kreditima, koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, čime su banke postupale protivno odredbama Zakona o zaštiti potrošača i protivno odredbama Zakona o obveznim odnosima, na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, i promjenjiva kamatna stopa, a da prije sklapanja i u vrijeme sklapanja predmetnih ugovora tuženici kao trgovci nisu potrošače u cijelosti informirali o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj

obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi sa sklapanjem predmetnih ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana,

- da su odredbe predmetnog ugovora o valutnoj klauzuli i promjenjivoj kamatnoj stopi, odlukom prednika tuženika kao kreditora, odredbe unaprijed pripremljenog i sačinjenog tipskog ugovora od strane prednika tuženika kao kreditora,

- na temelju članka 84. Zakona o zaštiti potrošača (NN 96/03; dalje ZZP/03) koji je bio na snazi u vrijeme zaključenja predmetnog ugovora i članka 99. Zakona o zaštiti potrošača (NN 79/07., 125/07., 79/09., 89/09., 75/09., 133/09., 78/12., 56/13.; dalje ZZP/07) koji je bio na snazi tijekom daljnje otplate kredita, sporne odredbe ugovora o kreditu, su nerazumljive za potrošača, pa tako i za tužitelja u konkretnom slučaju, nepoštene pa time i ništetne, te kao takve ne proizvode pravne učinke. U njima nisu bili navedeni za potrošača jasni parametri, unaprijed su unesene u predmetni ugovor po tuženiku i o njima stranke nisu pojedinačno pregovarale na način da bi tuženik objasnio tužitelju niti ga upozorio na rizike ugovaranja valutne klauzule, što je sve uzrokovalo znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužitelja kao potrošača.

8. Istaknuti prigovor zastare tuženika je djelomično osnovan.

8.1. Građanski odjel Vrhovnog suda Republike Hrvatske je 1. ožujka 2022. objavio objedinjeno pravno shvaćanje o početku tijeka zastare u slučaju restitucijskih zahtjeva kao posljedice utvrđenja ništetnosti ugovornih odredbi u CHF i ono glasi: "Ako je ništetnost ustanovljena, kao u ovom slučaju već u postupku kolektivne zaštite potrošača, tada zastarni rok, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ništetnost u postupku kolektivne zaštite potrošača, neovisno od (naknadnog) utvrđenja ništetnosti sadržanoj istovjetnih ugovornih odredbi kredita u CHF odnosno kreditu u kunama s valutnom klauzulom u CHF u svakom pojedinom slučaju, a povodom individualnih parnica potrošača u kojoj se oni pozivaju na pravne učinke presude donesene u postupku kolektivne zaštite."

8.2. Nesporno je da zastarni rok teče od 14. lipnja 2014. za kamatne stope. Podnošenjem kolektivne tužbe Udruge potrošač kod Trgovačkog suda u Zagrebu u sporu zaštite kolektivnih prava, a koji postupak se vodio pod brojem P-1401/12 prekinut je tijekom zastare do pravomoćnog okončanja tog spora pred visokim trgovačkim sudom Republike Hrvatske odnosno donošenja presude tog suda 13. lipnja 2014., pod brojem PŽ-7129/13 (u odnosu na ništetnost ugovornih odredbi temeljem promjenjive kamatne stope) kada je pravomoćno okončan predmet po kolektivnoj tužbi.

8.3. U svezi navedenog utužena tražbina tužitelja nesporno je zastarjela jer je tužba podnesena 14. lipnja 2023., a zastarni rok je bio 14. lipnja 2019.

8.4. Potraživanje tužitelja s osnova primljenog na temelju ništetne ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli zastara počinje teći od 14. lipnja 2018. (kada je donijeta presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-6632/2017-10 od 14. lipnja 2018. kojom je odlučeno o ništetnosti ugovornih odredaba otplate kredita vezanih uz valutnu klauzulu za tečaj CHF) pa stoga nije nastupila zastara potraživanja isplate preplaćenih anuiteta na ime otplate kredita vezane uz valutnu klauzulu, jer je tužba tužitelja podnesena unutar zastarnog roka od pet godina budući da je postupak u tom dijelu pokrenut dana 14. lipnja 2023. podnošenjem tužbe ovome sudu. Na temelju čl. 241. ZOO-a zastara se prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine.

9. U svezi navedenog, radi osnovano istaknutog prigovora zastara sud je odbio tužitelja u dijelu tužbenog zahtjeva za isplatu zbog preplate po promjenjivoj kamatnoj stopi.

10. Po ocjeni ovog suda, primjenom odredbe članka 1111. (koji sadrži opće pravilo o stjecanju bez osnove) u svezi s člankom 1115. (koji određuje opseg vraćanja), Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05., 41/08., 125/11. i 78/15. – dalje: ZOO/05), tužitelju pripada pravo na povrat pretplaćenih iznosa radi promjene tečaja pa prigovor tuženika u tom dijelu nije osnovan.

11. U odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske Rev 3142/2018-2 od 19. ožujka 2019. i Rev 18/2018-2 od 26. svibnja 2020., izražen je stav da citirane odredbe ZPP i ZZP, propisuju direktan učinak tužbe za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača i obvezuju sudove kada donose odluke u posebnim postupcima radi ostvarenja prava pojedinih potrošača, te se stoga sudovi mogu pozivati na utvrđenja iz pravomoćne presude kojom je prihvaćen zahtjev postavljen u tužbi iz članka 502. a stavak 1. ZPP.

11. U svezi navedenog i u skladu s odredbom članka 81. Zakona o zaštiti potrošača ZZP/03 koji je bio na snazi u vrijeme zaključenja predmetnog ugovora o kreditu, te odredbe članka 4., članak 322., članak 323. i članak 324. ZOO/05 i prema ocjeni ovog suda, sporne ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli jesu jasno sročene i lako uočljive, nisu razumljive iz razloga što u njima nisu precizno i jasno određeni uvjeti i mogući rizici vezanja kredita uz tečaj CHF. Osim toga tužitelju kao potrošaču prilikom sklapanja ugovora nije na jasan i razumljiv način objašnjeno, kako bi on na temelju preciznih, jasnih i razumljivih kriterija mogao, predvidjeti financijske posljedice koje bi za njega kao korisnika kredita mogle proizaći, a to je imalo za posljedicu uzrokovanje znatne neravnoteže u pravima i obvezama s jedne strane tužitelja kao korisnika kredita i potrošača i prednika tuženika kao davatelja kredita i trgovca s druge strane, slijedom čega su sporne ugovorne odredbe nepoštene, a time i ništetne temeljem naprijed navedenih zakonskih odredbi. Radi se o tipskom, unaprijed formuliranom ugovoru tuženika i o odredbama ugovora koje prosječnom potrošaču koji nema potrebnih stručnih znanja iz područja ekonomije, nisu i ne mogu biti jasne na način da bi on već prilikom sklapanja ugovora znao ili mogao pretpostaviti pod kojim uvjetima će dolaziti do promjene (povećanja) rata kredita, te da bi mu bili jasni i svi povećani rizici kojima su zbog promjene tečaja bili izloženi ugovaratelji kredita u CHF.

12. Tuženik je kao banka kreditor, bio je dužan svakog svog potrošača ozbiljno i u cijelosti informirati o smislu i sadržaju odredbi o valutnoj klauzule i skrenuti mu pozornost na parametre o kojima ovisi valutna klauzula u budućem razdoblju trajanja kredita, što u konkretnom slučaju nije učinjeno. Pitanje zaštite kolektivnih interesa potrošača jest u području primjene prava Europske unije i regulirano je uz ostalo Direktivom Vijeća 93/13 EEZ od 5. travnja 1993. o ugovornim odredbama u potrošačkim ugovorima koji se protive načelu savjesnosti i poštenja (nepoštene odredbe - dalje: Direktiva 93/13 EEZ), a koje odredbe su implementirane u nacionalno zakonodavstvo Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ broj: 78/12 - dalje: ZID ZZP/12) te se sada primjenjuju i kao nacionalni propis. U odnosu na pravne odnose i sporove proizašle iz njih, a koji su nastali prije ulaska Republike Hrvatske u Europsku uniju, a na koje se dakle neposredno ne primjenjuje pravo Europske unije, u tim slučajevima postoji obveza hrvatskih sudova da tumače nacionalno pravo u duhu prava Europske unije i sveopće njene pravne stečevine (što uključuje uz ostalo i praksu suda Europske unije), na što se Republika Hrvatska obvezala sklapanjem Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju, a koji je u primjeni od 2005.

13. S obzirom da je tuženik tijekom ugovornog razdoblja obračunavao i naplaćivao tužitelju dospjele anuitete temeljem ništetne ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli, tužitelju pripada pravo od tuženika tražiti povrat preplaćenog u otplaćenom

iznosu, na temelju odredbe članka 323. stavak 1. ZOO/05. Taj preplaćeni iznos, utvrđen je temeljem nalaza i mišljenja vještaka.

14. Tuženik je u obvezi platiti i zateznu kamatu na svaki preplaćeni iznos anuiteta od dana plaćanja, na temelju članka 1115. ZOO/05, jer se u ovom predmetu radi se o povratu onog što je tuženik stekao temeljem ništetnih ugovornih odredbi, i to odredbi koje je sam tuženik unio u ugovor, pa je iz tog razloga tuženik nesavjestan stjecatelj, te da je stoga temeljem navedene zakonske odredbe, dužan tužitelju platiti zateznu kamatu na svaki iznos preplate i to od dana plaćanja svakog pojedinog mjesečnog anuiteta u kojem je sadržan i iznos preplate.

15. Podređenost tužitelja koji je sklopio Ugovor o kreditu proizlazi iz njegove (ne)informiranosti i nemogućnosti pregovaranja o uvjetima koje je prethodno sastavio tuženik, a na čiji sadržaj tužitelj kao potrošač nije mogao utjecati. Upravo taj podređeni položaj dovodi do toga da potrošač pristane na uvjete koje je trgovac prethodno sastavio bez mogućnosti utjecaja na njihov sadržaj.

16. Na temelju čl. 154. st.2. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022, 155/2023, 146/2025; dalje - ZPP-a) i Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 138/23, 107/2025; dalje - OT) tuženik je u obvezi tužitelju naknaditi troškove postupka jer u dijelu u kojem tužitelj nije uspio sa zahtjevom i nisu nastali posebni troškovi postupka.

16.1. Tužitelju nije priznat trošak pristojbe na presudu u iznosu od 26,55 eura jer je je Zakonom o sudskim pristojbama (NN 118/18, 51/23), čije su izmjene stupile na snagu 20. svibnja 2023. propisano je u čl. 11. st. 1. toč. 20. da su od plaćanja sudskih pristojbi oslobođeni potrošači kao stečajni dužnici i tužitelji u postupcima pokrenutim na temelju pravomoćne sudske presude za zaštitu kolektivnih interesa, a kako je u konkretnom predmetu parnica pokrenuta temeljem pravomoćne sudske presude za zaštitu kolektivnih interesa, sukladno odredbama ZOSP, tužitelj nije u obvezi platiti pristojbu na tužbu jer je tužba podnesena 14. lipnja 2023.

16.2. Tužitelju je priznat trošak sastava tužbe u iznosu od 200,00 eura (tbr. 7.t.1 OT), trošak sastava podnesaka od 7. svibnja 2024. u iznosu od 200,00 eura (tbr. 8.t.1OT), 14. siječnja 2024. u iznosu od 200,00 eura (tbr. 8.t.1OT), trošak zastupanja na ročištima održanim kod ovog suda 14. lipnja 2024. u iznosu od 200,00 eura (tbr. 9.t.1.OT), 18. rujna 2024. u iznosu od 200,00 eura (tbr. 9.t.1.OT), 6. studenog 2024. u iznosu od 200,00 eura (tbr. 9.t.1OT), 17. ožujka 2026. u iznosu od 200,00 eura (tbr. 9.t1.OT), zastupanja na ročištu za objavu presude u iznosu od 100,00 eura (tbr. 9.t.3.OT). Predujem za provođenje financijskog vještačenja je uplaćen u iznosu od 400,00 eura, pripadajuću porez u iznosi 375,00 eura. Tužitelju je ukupno priznat trošak u iznosu od 2.275,00 eura kako je to i navedeno u izreci presude.

17. Na troškove postupka teče zatezna kamata od 23. travnja 2026. kao dana presuđenja do isplate na temelju čl. 29.st.2. i 8. Zakon o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23; dalje - ZOO-a).

18. Prema pravnom shvaćanju Suda Europske unije u predmetu C-244/19 u presudi od 16. srpnja 2020., između ostaloga, je rečeno da se obvezivanje potrošača (tužitelja), koji je u cijelosti uspio u pogledu nepoštenosti spornih odredbi ugovora o kreditu, da naknadi parnični trošak tuženiku (trgovcu), protivi načelu djelotvornosti, jer ishod podjele troškova postupka koji ovisi samo o neosnovano plaćenim iznosima čiji se povrat nalaže, može potrošača odvratiti od ostvarenja navedenog prava. Stoga, budući da je tužitelj u ovoj pravnoj stvari uspio sa zahtjevima za utvrđenje ništetnosti ugovornih odredbi u skladu sa odredbom članka 502. a stavak 1. ZPP, te djelomično

i sa zahtjevom na isplatu, tuženik nema pravo na naknadu parničnog troška i sud je u svezi navedenog i odbio tuženika sa zahtjevom za naknadu troškova postupka u cijelosti.

19. U svezi tzv. negativne razlike sud nije posebno odlučivao o istoj jer tuženik nije postupio u skladu s odlukom VSRH Rev 549/2023-4 od 18. prosinca 2023. i podnio protutužbu, prigovor prijeboja ili prigovor prebijanja koji su kvantitativno određeni do zaključenja prethodnog postupka.

Slavonski Brod, 23. travnja 2026.

Sudac
Marina Vučetić

Uputa o pravu na žalbu: Protiv ove presude i rješenja dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana objave iste. Žalba se podnosi putem ovog suda Županijskom sudu.

O tom obavijest:

1. tužitelj po pun.
2. tuženik po pun.

Broj zapisa: **9-30887-134ac**

Kontrolni broj: **06912-c74c8-553f8**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Slavonskom Brodu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.